

undtagelse af visse registertyper fra kravet om forskriftsfastsættelse.

Begrebet »fortrolig« skal - ligesom i dag - forstås i overensstemmelse med straffelovens § 152 sammenholdt med forvaltningslovens §§ 27 og 28.

Efter 2. pkt. vil der i de af 1. pkt. omfattede behandlinger også kunne indgå nærmere angivne oplysninger (identifikationsoplysninger, herunder personnummer, og oplysninger om betaling til og fra en offentlig myndighed), uanset disse er af fortrolig karakter, uden at der på den baggrund vil skulle foretages anmeldelse. Dog skal der ske anmeldelse, hvis behandlingen af oplysninger om betaling til og fra en offentlig myndighed dækker over oplysninger, som er af en sådan karakter, at tilsynets udtalelse skal indhentes inden iværksættelse, jf. § 45.

Til stk. 2

Bestemmelsen er affattet i lyset af direktivets artikel 18, stk. 2. Justitsministeren skal fastsætte nærmere regler med henblik på at afgrænse, hvilke typer behandlinger der kan undtages efter stk. 1. Der kan kun ske undtagelse for de typer af behandlinger, hvor det i betragtning af de behandlede oplysninger ikke er sandsynligt, at de registreredes rettigheder eller frihedsrettigheder krænkes. Hvis en behandling af ikke-fortrolige oplysninger falder uden for de nærmere regler, som fastsættes af justitsministeren, skal der ske anmeldelse efter § 43, uanset der er tale om ikke-fortrolige oplysninger.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at registre, der i henhold til lovgivningen er beregnet til at informere offentligheden, og som er tilgængelige for offentligheden, ligeledes er undtaget fra anmeldelsespligten efter § 43. Bestemmelsen, der har sin baggrund i direktivets artikel 18, stk. 3, kan f.eks. benyttes i relation til Det Centrale Virksomhedsregister (p.t. Erhvervsregisteret) og til den offentligt tilgængelige del af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens edb-register.

Til stk. 4

Bemyndigelsesbestemmelsen svarer til den nuværende regel i lov om offentlige myndigheders registre § 8 e. Efter bestemmelsen kan der fastsættes undtagelser fra anmeldelseskravet for så vidt angår typer af behandlinger, for hvilke det i betragtning af de behandlede oplysninger ikke er sandsynligt, at de registreredes rettigheder krænkes, jf. direktivets artikel 18, stk. 2. I forbindelse med fastsættelsen af undtagelser fra

anmeldelseskravet vil det skulle anføres, hvilke typer oplysninger, hvilke typer formål, hvilke registrerede og hvilke kategorier af modtagere, der kan blive tale om, samt hvor længe oplysningerne må opbevares. Ved vurderingen heraf forudsættes Datatilsynets (tidligere Registertilsynet) hidtidige erfaringer inddraget, herunder erfaringerne med de undtagelser, som følger af bekendtgørelse nr. 872 af 17. december 1991 om undtagelse af visse typer af offentlige edb-registre fra forskriftskrav m.v.

Der vil efter bestemmelsens 2. pkt. ikke være mulighed for at undtage de typer af behandlinger, som skal kontrolleres inden iværksættelsen, jf. § 45, stk. 1.

Til § 45

Bestemmelsen i *stk. 1* indeholder en opregning af en række behandlinger af oplysninger, der på grund af deres art, omfang og formål indebærer særlige risici for personers rettigheder eller frihedsrettigheder, jf. direktivets artikel 20, stk. 1. Det forudsættes derfor, at Datatilsynet med hensyn til disse former for behandlinger foretager den fornødne kontrol af behandlingen, inden udtalelsen afgives. Kravet om forudgående udtalelse svarer til den nuværende udtalelseskompetence i forbindelse med fastsættelse af registerforskrifter, jf. herved lov om offentlige myndigheders registre § 5, stk. 1, og § 6, stk. 3. Der er ikke tale om en egentlig afgørelseskompetence som efter lovforslagets § 47. Opretholdelsen af kravet om forudgående udtalelse skal bl.a. ses i lyset af direktivets artikel 28, stk. 3, 2. pind. Kravet om forudgående udtalelse i forbindelse med behandlinger, der udelukkende finder sted i videnskabeligt eller statistisk øjemed eller med henblik på at føre et retsinformationssystem, skal dog tillige ses på baggrund af de særligt lempelige regler, der på en række områder foreslås for disse behandlinger, jf. §§ 9, stk. 1, 10, stk. 1, 32, stk. 4, og 35, stk. 2, hvortil kommer, at kravet om forudgående udtalelse bidrager til at tilvejebringe den størst mulige sikkerhed omkring disse behandlinger, som ofte omfatter meget store mængder af personoplysninger, der kan opbevares i en lang periode, jf. § 5, stk. 5.

Særligt i relation til reglen i nr. 5 bemærkes det, at der med sammenstilling eller samkøring i kontroløjemed sigtes til kontrol, som foretages såvel før som efter, der er truffet en afgørelse over for en person. Ved at stille krav om forudgående kontrol ved samkøring i kontroløjemed gives der Datatilsynet lejlighed til at sikre sig, at den pågældende myndighed har et klart og utvetydigt hjemmelsgrundlag at arbejde på.